

LIBRIS

We know
books

Colegul meu e VÂRCOLAC

Alexandra-Nicoleta Berheci

Ilustrații de Oana Bădică

COLEGUL MEU E VÂRCOLAC

Alexandra-Nicoleta Berheci

Copyright © 2024 Editura Galaxia Copiilor

Toate drepturile rezervate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERHECI, ALEXANDRA-NICOLETA

Colegul meu e vârcolac / Alexandra-Nicoleta Berheci ; cu il. de

Oana Bădică. – București : Galaxia Copiilor, 2024

ISBN 978-606-796-192-8

I. Bădică, Oana (il.)

0875

Grupul Editorial ALL:

Bd. Constructorilor nr. 20A, et. 3,

sector 6, cod 060512 – București

Tel.: 021 402 26 00

Fax: 021 402 26 10

www.all.ro

Editura Galaxia Copiilor face parte din Grupul Editorial ALL.

www.all.ro

[f/editura.all](https://www.facebook.com/editura.all)

[@edituraall](https://www.instagram.com/edituraall)

Cuprins

Partea I

<i>Unde este sora mea?</i>	12
<i>Cine e noul coleg?</i>	14
<i>Ce a văzut în pădure?</i>	17
<i>Ce s-a întâmplat?</i>	20
<i>Ce compunere a făcut vârcolacul?</i>	25
<i>Cum îl dăm de gol?</i>	31
<i>Vizită neașteptată</i>	34
<i>Vârcolacul ia absență</i>	37
<i>Planul vampirilor</i>	39
<i>În pădure, lângă stânci</i>	40
<i>Am reușit!</i>	43
<i>Vârcolacul a aflat</i>	45
<i>Doamna Vampy va afla?</i>	47
<i>Și vârcolacii plâng... câteodată</i>	49
<i>Al doilea plan al vampirilor</i>	53
<i>Vrei să fim prieteni?</i>	56
<i>Al treilea plan</i>	58

<i>Doamna Vampy află tot</i>	60
<i>Vârcolacii plănuiesc</i>	63
<i>Atacul</i>	67
<i>Prieteni?! </i>	69
<i>Un nou început... o nouă școală</i>	72

Partea a II-a

<i>Prima excursie împreună</i>	77
<i>Și vârcolacii joacă fotbal</i>	81
<i>Jocul cu focul</i>	84
<i>Aș vrea să fiu doar un copil</i>	87
<i>O minciună vinovată</i>	89
<i>Al doilea meci de fotbal</i>	92
<i>Revelație</i>	95
<i>Împăcare, împăcare, fără nicio supărare!</i>	97
<i>Schimbare de plan</i>	101
<i>Luna plină e de vină</i>	106
<i>Să vezi și să nu crezi</i>	113
<i>Nu ne-a văzut nimeni</i>	117
<i>Cred că nu-i a bună</i>	122
<i>Dacă riști, câștigi?</i>	124
<i>Fiți pe fază!</i>	129
<i>O să-mi fie dor...</i>	134
<i>Ca prin urechile acului</i>	138
<i>Încheiere</i>	143

Partea I

Dragii mei,

Am să vă spun o poveste cum la televizor nu este. Ce urmează să citiți pe tabletă nu găsiți. Ceva real voi povesti, știți doar că nu v-aș minți.

Undeva, pe astă lume, e o școală de renume. Școala de Vampiri e mare, la pădure, în depărtare. Da, vampiri, ați citit bine! Să mă credeți greu vă vine? Vă rog să citiți în continuare, chiar de nu îmi dați crezare.

Această școală are internat. Ce înseamnă, poate că v-ați întrebat... Pe timpul anului școlar, aici locuiesc toți copilașii, mă refer la vampirașii. Aici învață, aici mănâncă, noaptea se joacă, ziua se culcă. Despre-a lor cultură învață, cum să se comporte-n viață... Română, istorie și mate, se fac toate ca la carte.

Ceva interesant să vă mai spun, acum, la început de drum. Și vampirii au animale de companie, mici, numai că nu sunt pisici. În loc de cățeluși drăguți, au lilieci micuți. Ei vorbesc și sunt dresați, buni prieteni educați.

Personajele principale sunt două surioare: Mina, Nina, tare asemănătoare. Seamănă ca două picături de sânge. Pardon! De apă!

Să vedem ce vă așteaptă...

Unde este sora mea?

— **H**ei, trezește-te! E deja noapte...!
se auziră niște șoaapte.

— Mmm.... își întinde brațele Nina,
am dormit atât de bine toată ziua. Unde e
sora mea, Mina?

— A plecat deja la școală, haide fuga
și te scoală! îi spuse liliacul Darky, zburând
în cercuri deasupra pătuțului ei. Vei întâr-
zia și profa Vampy te va certa!

— Fără mine a plecat?! Oare ce s-a
întâmplat? De obicei plecăm împreună!
O fi ceva de rău și nu vrea să-mi spună?

— Nu-ți face griji, ia-ți uniforma!

Apucând Darky o rochiță, o azvârle
înspre fetiță. Nina s-a învârtit o dată și
deja e îmbrăcată.

Cine e noul coleg?

— **N**ina, treci la locul tău! Ai întârziat și ora mi-ai deranjat! spuse doamna Vampy supărată, reluând lecția de îndată.

Nina bagă atunci de seamă că banca Minei este GOALĂ:

Oare de ce n-a ajuns la școală? gândi Nina îngrijorată, privind sala toată.

— El este Guz, noul vostru coleg!

Lângă doamna Vampy apărură un băiețel pistruiat, cu păr negru întunecat ce

până la umeri i-ajunge. Privirea lui te străpunge. Ochi mari și verzi duceau spre un pal-gălbui.

— Măine, vă voi asculta din importanță sângelui pentru vampiri, anunță doamna Vampy, copleșită de amintiri.

Guz se așază în banca goală, fără urmă de sfială. De obicei, colegii nou-veniți sunt reținuți, mai timizi... Or, el debordează de ÎN-CRE-DE-RE. Și asta o ia pe Nina prin SUR-PRIN-DE-RE.

— Mută-te în altă bancă de îndată, căci aceasta-i ocupată! De mâine, sora mea va veni și nu va mai lipsi.

— Ca Mina de răutăcioasă ești! Învață și tu să zâmbești!

Surâzând, banca a eliberat și în alta
s-a mutat.

— De unde știi cum o cheamă pe
sora mea?

— Fii pe pace, vei afla...

Ce a văzut în pădure?

Mina intră în cameră arătând cam
ciufulită. Poartă o rochiță prăfu-
ită și mototolită.

— Unde-ai fost? Eu și Darky ne-am
speriat! Peste tot te-am căutat.

— Ba nu peste tot, n-ați fost în sala
de sport! Un băiețel în vestiar m-a închis și
a plecat după ce i-am zis că totul voi spune,
adică tot ce-am văzut în pădure.

— În pădure?! Ce-ai văzut?

— E ceva de necrezut! Toată lumea o
să spună că este o mare minciună!

— Mina, spune ce-ai văzut! Cine-i
acel necunoscut?

— Peste zi, pe când dormeam, numai
zgomote auzeam... Iar Lilith, speriată, se
uita pe geam, șocată!

— Lilith? Unde e liliacul tău? Doar
n-a pățit ceva rău? întrebă Nina, speriată.

— Nu, stai calmă, e plecată! Am
pus-o să îl găsească și să îl urmărească.

— Uf.... ce bine! a răsuflat Darky
ușurat, pe umărul Ninei culcat.

Ce s-a întâmplat?

— **M**ai departe, zise Mina, aruncându-se pe pat... Să vă spun ce s-a-ntâmplat! Fiindcă era multă lumină, nu vedeam cum se cuvine. Așa că am pus-o pe Lilith să zboare, să m-anunțe și pe mine. Și cum ea n-a mai venit, am așteptat să se-nsezeze și-n căutare am pornit, căci începuse să mă-ngrijoreze. Am ieșit din curtea școlii și am pătruns în pădure; frunzele toate foșneau și ciori începuseră să se-adune. Se auzeau urlete de lupi tot mai aproape și apoi, dintr-un copac, câteva șoaapte. Era Lilith! Și

mi-a zis să mă cațăr în copac, grăbită, că vine o haită înrăită. Luna se arăta deja pe cer, lună plină... cum e când ne trezim noi dimineața, numai că, în loc de stele, pe sus stăpânea doar ceața. Tocmai sub copacul în care stăteam ascunse, haita de lupi a apărut și cel mai bătrân să urle a început. Urlau apoi toți înspre luna ascunsă și ea sub pâcla care parcă o proteja. La un moment dat, unul dintre ei în băiat s-a transformat. Băiețel cu păr întunecat și cu ochii verzi, cam mari... și i-a anunțat că va merge printre vampirii școlari. L-am urmărit până la vestiar să-l întreb ce planuri are. Mi-a zis că îl cheamă Guz și că nu-mi va răspunde la-ntrebare. Nervoasă, i-am strigat că voi spune tuturor că-i diferit, că nu e vampir și